

LEONARD COHEN

UN BALET DE LEPROȘI

UN ROMAN ȘI CÎTEVA POVESTIRI

Ediție îngrijită și postfață de Alexandra Pleshoyano

Traducere din limba engleză și note
de Radu Pavel Gheo

POLIROM
2024

Cuprins

Roman

Un balet de leproși	7
---------------------------	---

Cîteva povestiri

Sfîntul Jig	121
OK, Herb, OK, Flo	130
Semnale	142
Polly	153
O sută de costume din Rusia	164
Ceremonii	171
Toanele domnului Euemer	176
Ritualul Rasului	184
Cîntec de leagăn	191
O săptămînă înseamnă foarte mult	199
Inima tonomat. <i>Fragmente dintr-un jurnal</i>	210
Care David?	220
Poveste de pe o insulă grecească	225
am avut o grămadă de animale de casă	238
Ciudatul băiat cu ciocan	241
Schimb	244

<i>Postfață</i>	255
-----------------------	-----

— Ascultă, Jig, știu că ți-am mai sugerat treaba asta și că nu ți-a plăcut, dar trebuie să te gîndești serios la ea. De ce nu te duci la Forty-Two Club? Acolo am făcut-o eu pentru prima...

— N-am de gînd să plătesc pentru asta, l-a întrerupt Jig cu fermitate. N-am de gînd să plătesc pentru așa ceva.

— Eu am plătit și am supraviețuit. O să te pun la curent cu toate detaliile.

— E altceva în cazul meu, Henry, de ce nu vrei să înțelegi? Tu poți să ai orice fată vrei, oricînd vrei. Văd cum se poartă fetele cu tine. Sînt virgin și recunosc că-s un pic cam disperat, dar trebuie să fiu convins că fata mă vrea pe mine, cu tot cu mîna mea, și nu pentru un jeg de bancnotă de zece dolari.

— Jig, afurisitele, tu supraestimezi întreaga poveste. Toate fetele sînt profesioniste: toate fetele au prețul lor. Dacă nu vrea zece dolari, atunci vrea o verighetă.

— Ei bine, aș prefera să ofer o verighetă. Măcar așa obții ceva ce-ți aparține, ceva ce nu poate avea orice gagicu cu portofelul plin.

— Omule, zău că ai multe de învățat! După ce o s-o faci pentru prima dată, o să vezi lucrurile altfel, crede-mă. O să te întrebi de ce-ți făceai atîtea griji. Oricum, de-acum e prea tîrziu ca să mă cert cu tine. Hai să băgăm cornul în pernă.

— Un singur lucru vreau să-ți mai spun, Hen. Apreciez tot ce-ai făcut pentru mine, să nu crezi că n-o fac, dar fetele astea, Patsy și restul, nu cred că-s genul meu. Am impresia că nu reușesc să mă stîrnească pe bune, oricît de excitat aș fi. Chiar dacă aș fi ajuns în apartamentul lui Patsy, nu știu dacă aș fi fost în stare s-o duc pînă la capăt.

— Ascultă, Jig, atunci cînd o gagică stă întinsă lîngă tine în întuneric și geme și începe să-și încolăcească picioarele peste picioarele tale, o să fii în stare s-o duci pînă la capăt fără probleme.

— Poate tu ești în stare, Henry.

Henry a râs.

— Crede-mă, Jig, oricine e în stare. Noapte bună.

Bietul de el, se gîndi Henry în timp ce stătea întins în pat. Cîteva degete răsucite și se crede schilod. Vorbim de un pic de dat la buci și uite-l cum face ditamai povestea din asta. Se gîndi la toate femeile pe care le avusese fără niciun pic de efort. Apoi, amintindu-și un moment din conversația lor, îi veni o idee. Nu voia să plătească pentru asta? Ei bine, și dacă n-ar trebui să plătească? În cîteva secunde avea deja un plan.

— Cred că sînt singurul virgin de douăzeci și unu de ani din istorie, îi spusese Jig. Ar trebui să mă canonizeze. Sfîntul Jig.

Henry simți disperarea din spatele glumei.

— Găsim noi ceva. Nu-ți face griji.

— Nu te chinui prea tare, mormăi Jig. Noapte bună.

A doua zi după-amiază, Henry scosese cincizeci de dolari din contul său bancar. Erau o grămadă de bani, dar, la naiba, bietul gagiu era disperat. În seara aceea, pe la ora zece, se duse la Forty-Two Club. Era în timpul săptămîinii și locul nu era foarte aglomerat. Cîteva fete aveau clienți, altele stăteau singure la mese, iar una sau două erau la bar. Henry a ales o fată care arăta destul de bine de la spate:

— Bei singură?

Fata s-a întors spre el și i-a aruncat un zîmbet profesionist.

Aspectul ei atrăgător și inteligent, care se distingea chiar și dincolo de stratul gros de machiaj, l-a surprins pe Henry. Se potrivea de minune. Henry a trecut direct la subiect. A întrebat-o dacă nu i-ar prinde bine cincizeci de dolari și dacă n-ar avea cîteva ore libere la dispoziție. Da, are o grămadă

de timp la dispoziție și de-aia stă acolo. Apoi și-a prezentat planul. Fata urma să pretindă că e prietena lui Henry și să-i permită lui Jig să o seducă.

— Nu vreau să-ți desfaci pur și simplu picioarele, dar, pe de altă parte, nici nu vreau să-l faci să fugă. Trebuie să-i dai impresia că îl plăci. N-a mai făcut-o pînă acum și o să fie speriat.

— M-am prins, dădu fata din cap. Doar n-o fi primul pe care l-am avut așa, aranjat dinainte vreau să spun.

— Bun, zise Henry. Încă ceva. Gagiul ăsta, prietenul meu, Jig, are o mîină damblagită. Să nu atragi atenția asupra ei. Nu te deranjează, nu-i așa?

Fata s-a uitat în jur, cuprinzînd cu privirea tot barul.

— Ar trebui să-i vezi pe unii dintre nenorociții de schilozi care intră aici tîrîndu-și picioarele, pe cocoșați, pe ăia cu cioturi, și să auzi unele lucruri pe care ni le cer.

Au plecat împreună din bar și au traversat strada pînă la hotelul Paris. Henry i-a plătit recepționarului șapte dolari și au fost conduși într-o cameră. Cînd băiatul de serviciu a ieșit, tînăra s-a întins pe pat. Henry nu remarcase că arată atît de bine.

— Cred că ar fi mai bine să stai aici, a zis, arătînd spre un scaun din colț. Spune-i că bagajele îți sosesc mîine, trebuie să creadă că ești prietena mea. Și crezi c-ai putea să mai scapi din machiajul ăla? Am impresia că preferă fetele mai casnice.

Cît timp tînăra era la baie, Henry l-a sunat pe colegul lui de cameră.

— Jig, o prietenă de-a mea tocmai a sosit în oraș. I-am povestit de tine și i-ar plăcea să vă întîlniți. Cred c-o să-ți placă de ea. Nu, Jig, nu-i o altă Patsy, e doar o prietenă oarecare. Hotelul Paris, camera 606. Cît de repede poți să ajungi? Bun, atunci te aștept în juma' de oră.

Fata a ieșit demachiată din baie, destul de frumoasă chiar și așa. Avea stropi de apă pe gene.

— În juma' de oră o să ajungă aici a zis Henry și a pescuit din buzunar un sul de bancnote. Uite cei cincizeci de dolari. O să stai cu el atît cît vrea, bine?

Fata a luat banii și i-a numărat.

— Sigur, o să stau cu el atît cît vrea. Cred că ai o părere tare bună despre el din moment ce cheltui atîtea parale.

— E un gagiu de treabă și trece printr-o perioadă dificilă.

S-au așezat amîndoi pe pat. El i-a remarcat rotunjimea fermă și impresionantă a coapselor și a simțit mirosul de săpun de pe pielea ei albă.

— Ei bine, avem douăzeci de minute de pierdut.

— E o pauză pentru mine, a zis fata.

— Lucrezi de mult în branșa asta? a întrebat Henry. Arăți tare tînără.

S-a gîndea la corpul ei, la secretele și la texturile lui.

— De destulă vreme cît să-mi fie greu să mai renunț, răspunse indiferentă. OK, OK, spuse atunci cînd Henry se dădu mai aproape de ea, doar că trebuie să fii rapid dacă nu vrei să fim luați prin surprindere de tovarășul tău.

Fata adăugă, ușor resemnată:

— Presupun că intră în același preț.

Peste zece minute tînăra stătea îmbrăcată pe scaunul alocat de Henry. El se rezemase de ușă și aștepta, mulțumit că făcuse o alegere bune pentru Jig. Au auzit liftul.

— Ascultă, începu Henry, zîmbind cînd rosti întrebarea clasică, cum te cheamă? Va trebui să te prezint.

— Ramona. Mi se zice Ray.

Jig bătu la ușă, iar Henry îi deschise.

— Jig, mă bucur c-ai reușit să ajungi. Vreau s-o cunoști pe prietena mea, Ray. Ray, el e Jig.

— Am auzit multe despre tine, zise tînăra zîmbind.

Henry stătea în pat. Trecuse demult de miezul nopții și n-avea nicio veste de la Jig. Ei bine, avea în sfârșit parte de ceea ce-și dorea. Sfântul Jig. Henry chicoti, simțindu-se el însuși un soi de sfințișor fiindcă pusese la cale planul ăsta. Ray îl impresionase destul de tare și era sigur că poate s-o ducă pînă la capăt. Poate că într-o săptămînă sau două o să mai treacă pe la ea. După ce avea să treacă niște timp, el și Jig puteau să se amuze de poveste. În cele din urmă Henry adormi, foarte mulțumit de sine însuși.

La patru și jumătate dimineața sună telefonul. Henry se rostogoli din pat și se opri în picioare lîngă masa de lucru. Știa cine e.

— Salut, Jig. E clar că tragi din greu de o grămadă de vreme.

— Felicită-mă, Hen!

Vocea lui era extatică.

— Felicitări, Jig, îi zise pe un ton patern. A mers cum trebuie?

— A mers de minune. E o ființă absolut minunată. Ramona, adică. Ceva s-a legat între noi.

Henry zîmbi.

— Excelent. Ne vedem curînd și-o să-mi povestești totul în detaliu. Nu te obosi prea tare.

Jig continuă de parcă nu l-ar fi auzit:

— Și știi ceva, Hen? N-o deranjează mîna mea. De fapt mi-a și sărutat-o. M-ai auzit? Mi-a sărutat mîna.

„Bună treabă“, se gîndi Henry. „Fata știe meserie.“

— În regulă, Jig, mă bucur c-a mers bine. Îmi povestești dimineață, acuma sînt terminat.

— Nu poți să te culci la loc, strigă Jig plin de veselie. Trebuie să vii pînă aici.

— Mulțumesc, Jig, dar în clipa asta nu-s interesat. Las-o pe mai tîrziu.

— Cum adică nu ești interesat? O să luăm șampanie la micul dejun. Vrem să fii aici.

— Jig, știu că pentru tine e ceva important, dar nu crezi că e puțin exagerat să sărbătorești în felul ăsta? rîse Henry.

— Ei bine, nu faci logodnă în fiecare dimineată.

— Cum?

— Logodnă. Am cerut-o în căsătorie. N-am de gînd s-o las să dispară din viața mea.

Henry simți că-l lasă puterile.

— Jig, trebuie să stăm de vorbă. Doar pentru că o femeie e bună la pat, asta nu înseamnă că...

Jig l-a întrerupt tăios:

— Te-aș ruga să nu vorbești așa despre Ramona. La urma urmei, e prietena ta.

Henry îl auzi pe Jig făcîndu-și palma pîlnie în jurul receptorului ca să-și înăbușe vocea.

— Nu m-am culcat cu ea, Henry. Drept cine mă iei? O să avem o grămadă de timp pentru asta.

— Ea e acolo? strigă înfuriat Henry. Dă-mi-o la telefon!

— Ce-i cu tine? Eu credeam că...

— Dă-mi-o la telefon!

Henry îi auzi pe cei doi schimbînd cîteva vorbe. Tînăra luă receptorul.

— Ascultă aici, curviștină, dacă tu crezi...

— Te rog! șopti fata pe un ton jalnic. O să-ți înapoiez banii pînă la ultimul cent...

— Lasă-mă să vorbesc cu Jig. Jig, nu te... nu te mișca din locul ăla. Nu te mișca. Vin imediat.

Henry se afundă în fotoliul de lîngă masa de lucru. Puse receptorul în furcă, dar nu se ridică vreme îndelungată.